

SubikSpank: V DRAKE'S

V poslední době jezdím velmi často do Prahy na různá jednání. Vždy přespávám do druhého dne a tak mám dost volného času. Začal jsem tedy navštěvovat drsnější gay kluby, vždy si vše prohlédl a doufal, že něco zažiju. Ale zatím jsem měl smůlu, ať jsem byl v Alcatrazu, Factory nebo v Drake's (zde se mi líbilo nejvíc, sklepení je úžasné).

A právě po návštěvě v Drake's jsem měl zajímavý sen o který se chci podělit. Podotýkám, že jsem sub 45 let který především miluje dostávat výprask, ale zatím jsem dostal jen párkrát a už je to dlouho. Asi proto tento sen:

Před další návštěvou Prahy jsem si podal tento inzerát:

Kdo mi dá výprask v Drake's? V určenou dobu budu nahý na výpraskové stoličce, vedle budou ležet nástroje. Ty dojdeš sám nebo s někým, bez řečí mě přivážeš a pak je to na Tobě, bez stopky a ohledů, velmi tvrdý výprask + další co určíš (orál, anál, s/m, whipping....). Jen domluvit termín a čas!!

Jak se den D blížil, byl jsem čím dál víc natěšenější a pociťoval jsem zároveň nadrženosť i strach. Dlouho se nic nedělo, už jsem to vzdával, až den před cestou do Prahy mi přišel mail: „Ano, pátek 16,00!“ Takže zítra v 16 hodin dostanu, konečně. Ani dospát jsem nemohl. Ráno jsem se ještě před odjezdem pořádně vykoupal, čistě oblékl, vzal jsem i tubu s výpraskovými nástroji a vyrazil na cestu. Po celou dobu mi v hlavě kolovaly představy, co mě vše čeká, kdo dojde a zda jich bude víc nebo jeden.

Protože jsem se nemohl dočkat, byl jsem Drake's už o víc jak hodinu dříve. Usedl jsem ke stolku, tubu s rákoskami a dalšími nástroji položil vedle sebe na zem. Po příchodu obsluhy jsem si objednal kávu a opatrně se rozhlížel. Bylo zde asi zpola obsazeno, u třech stolků seděli samotní muži, u několika dalších skupinky 3 a 4 borců, oba počítače obsazeny, občas někdo přišel nebo odešel, nejčastěji do zadních prostor. Já se nenápadně rozhlížel a v hlavě mi šrotovalo: bude to ten nebo ten, třeba tito dva, tamti nebo nakonec můj trýznitel teprve dojde? Moje vzrušení i strach dostupovaly vrcholu!

Asi o půl čtvrté došli 3 docela nabušení borci mezi 20 až 25 lety, kteří se dobře bavili již při příchodu. Rozhlédli se po klubu a na okamžik jejich pohledy zastavily i na mě. Poté usedli ke stolku pod televizí a pokračovali v rozhovoru. Mne v té chvíli napadlo jediné: že by to byli oni? Kéž by!!!

Deset minut před čtvrtou jsem se zvedl, vzal nástroje a pomalu šel na exekuci. Cestou jsem se zastavil na baru a dal si panáka Whisky na kuráž. Pomalu jsem sešel po schodech dolů. Asi 5 borců sedělo v kině a dobře se bavili u péčka. V jedné kleci byl nahý otrok a jak jsem zjistil později další byl ještě v kleci vzadu. Atmosféra by se dala krájet, svíral mě obrovský strach z budoucí akce a zároveň jsem se strašně těšil.

Pomalu jsem vyndal a připravil všechny nástroje z tuby, párkrát jsem s každým švihl do vzduchu, vyzkoušel pružnost rákosek a vše jsem narovnal na stolek vedle lavice. Poté jsem se svlékl úplně do naha a zaujal jsem polohu na výpraskové lavici. Poklekl jsem a položil se, ruce jsem dal na určené podložky a posunul jsem se tak, abych měl zadek co nejvíc vystrčený do prostoru. A nyní děj de vůle cizí, byl jsem připravený, chvěl jsem se strachem, ponížením i vzrušením a snažil jsem se zachytit případné kroky. Zatím bylo ticho, jen jsem slyšel zvuky a hlasy z kina.

Uběhlo cca 5 minut a nic se nedělo. Domluva byla, že budu takto čekat půl hodiny. Najednou slyším přibližující se kroky a hlasy a k výpraskové lavici se blížili oni tři nabušenci. Jen mě viděli jejich nálada se ještě zvedla a začali mě plácet po zadku a utahovat si ze mě: „Tak co, těšíš se hajzle? Dneska odtud půjdeš po čtyřech a s prdelí dvakrát tak nateklou a krvavou zmrde! Jen počkej!“ Než jsem se nadál, pevně mě přivázali provazy, které si donesli, za ruce a nohy i kolem pasu, takže jsem byl zbaven možnosti jakéhokoliv pohybu. Párkrát mě plácli docela silně rukou přes zadek, prý aby se prdel dostala do provozní teploty a jali se zkoumat a prohlížet připravené nástroje. Jen tak zvyšovali můj strach a moc dobře to věděli.

Najednou jeden z nich pronesl: „Co si nejdřív trochu užít, než mu prdel rozsekáme na kusy?“ Ostatní byli pro, a tak si jeden borec stoupl přede mě, vyndal péro a tvrdě mi ho vrazil do pusy, takže jsem ho musel kouřit a pořádně. Další dva mi zatím dráždili vystrčenou díru, a nakonec mi jeden z nich vrazil svůj ocas do zadku a velmi drsně až hrubě mě ošukal. Poté se do mého zadku přesunul borec, kterého jsem hulil, zatímco kouřit jsem musel toho třetího, a tak dokola. Nakonec se všichni vyhonili a postříkali mi prdel, aby prý byla na výprask dobře promaštěná. Že se u všeho velmi dobře bavili snad nemusím dodávat.

Nastal samotný výprask. Od každého prý dostanu 50 ran a dál se uvidí. První z nich si vybral tenčí rákosku, vyzkoušel její pružnost, párkrát švihl naprázdno do vzduchu, poté odměřil vzdálenost, rozpřáhl se a plnou silou švihl pře mé pŮlky. Celým tělem mi probleskla silná bolest, ale ještě jsem se udržel. Mezitím kat švihl podruhé, po chvilce přidal třetí úder, a tak pokračoval, zatímco ostatní dva počítali a docela dobře se bavili. Já křičel již od 15. rány, což ještě zvyšovalo zábavu všech (mimo mě) i sílu úderů. Po 25 ranách vyměnil borec strany i rákosku – vzal silnější a pokračoval. Hodně jsem si oddechl, když zaznělo 50! Všichni tři zhodnotili stav mého zadku – prý dobrá práce, ale ještě chce důkladně vylepšit. Jeden z nich skočil nahoru pro 3 piva a mokrý hadr který mi položili na zadek, prý aby se zchladil a já si užil i další výprask naplno.

Asi po 10 minutách vstal druhý borec, sundal mi hadr ze zadku, vzal kožený řemen, opět odměřil vzdálenost a plnou silou švihl. Bolest byla ještě větší a já řval již od třetího úderu. Tentokrát můj trýznitel měnil strany vždy po 5 úderech, nikam nespěchal, užíval si to a já bohužel s ním ☺. Ostatní opět počítali nahlas a já se nemohl dočkat padesátky! Nakonec zazněla a já cítil, že jejich pohružka se naplňuje, zadek již byl nateklý, plný jelit a velmi bolestivý na pouhý dotek (jak jsem zjistil, když mi po něm někdo z kluků přejel rukou). Opět jsem dostal na prdel hadr a kluci si dali pívko. A plánovali co dál. Já zatím bezmocně přivázaný na výpraskové konstrukci nervózně pošilhával po nástrojích. Co si vybere ten třetí? A bude to vše nebo budou pokračovat? Už teď mi bylo jasné, že se mi domů pojede těžko a jak budu další dny v práci sedět to opravdu nevím. Zároveň jsem byl velmi vzrušený.

Nakonec se zvedl třetí z kluků, ten nejnamakanější, a začal se prohrabovat v nástrojích. Nakonec vybral bič, švihl s ním ve vzduchu a spokojeně mlaskl se slovy: „To je ono, paráda.“ Odměřil vzdálenost, strhl hadr ze zadku, rozpřáhl se a švihl. Jaúúú, to byla bolest! Neskutečná. Než jsem ji stihl vstřebat, druhá rána, snad ještě větší, vzápětí další a další. Řval jsem bolestí, takže mi jeden z nich ucpal pusou svým penisem, zatímco pokračovala devastace mého pozadí. Už jsem cítil i praménky krve stékající mi po stehnech, zadek byl jako bych seděl v ohništi a vzdálené jsem slyšel 26, 27, 28... Bylo to strašné, ale vzrušující. Nakonec jsem se oné slastné 50. dočkal.

Byl jsem na pokraji sil, ale šťastný a spokojený. Borci pochvalně zhodnotili stav mé prdele a pochválili se navzájem za dobře vykonanou práci. Myslel jsem, že mě odváží, ale přepočítal jsem se. Vzali sklenice od piva a jeden z nich mi řekl: „Teď Tě tady ještě půl hodiny necháme, ať si to užiješ. Třeba se ještě někdo bude chtít pobavit. Pak Tě dojdeme odvázat a Ty nám dojdeš ke stolu poděkovat a zaplatíš nám pivo, jasné? Co jsem mohl dělat. A tak jsem zůstal sám pevně přivázaný na výpraskové konstrukci s do krve rozšviháným zadkem plným jelit a nervózní, jestli náhodou nedojde někdo pokračovat.

Asi po 10 minutách slyším kroky. Že by? Ale ne, to jen nějaký chlap přiváděl na řetěze onoho otroka. Zastavil se u mě a znalecky hodnotil mou rozsekanou prdel. Prý velmi dobrá práce. Poté odvedl svého otroka vedle, kde ho přivázal ke kříži, vytáhl asi 1,5 metru dlouhý bič a začal ho velmi tvrdě bičovat. Nechtěl bych být v jeho kůži.

Najednou se u mě objevil asi 50letý chlap celý v kůži, prohlížel si můj zadek a nakonec prohlásil: „Velice kvalitní práce, ale myslím, že ještě 25 sneseš, co?“ Zakroutil jsem hlavou že ne, ale on se jen zasmál. Vybral si pověstnou rákosku – polymerku, nejkřutější nástroj, co znám, rozpřáhl se a udeřil. Strašné!!! Myslel jsem, že mi rozsekl prdel až na kost, ale hned následovala druhá a další rána, jedna za druhou, myslel jsem, že to nepřežiju. Kožeňák mi dal poslední úder, odhodil rákosku na zem a se smíchem odcházel. Já byl úplně hotový.

Po asi 10 minutách došel jeden z těch tří borců, rozvázal mě s patřičným komentářem a řekl, že mě čekají nahoře. Velmi pomalu jsem slezl z lavice a málem spadl. Takto sešviháný jsem životě nebyl. Po chvilce jsem se s problémy oblékl (přes zadek opravdu velmi

pomalou a těžkou, sbalil jsem nástroje a pomalinku jsem vylezl po schodech nahoru. Kluci seděli i s kožeňákem pod televizí a velmi se smáli, když mě viděli se šourat. Objednal jsem všem pivo (snad jsem si ho zasloužil i já ☺), já pochopitelně ve stoje. Tam jsem se dozvěděl, že i ten kožeňák byl předem domluvený, ale byla možnost, že ještě někoho najdou přímo v klubu. Po 15 minutách jsem se rozloučil a kluci mi nabídli, že stačí kdykoliv se domluvit a můžeme zopakovat a třeba i s vylepšením, prý se jim to moc líbilo. Už se těším.

(Chtěl bych to prožít ve skutečnosti, pomůžeš mi? Piš na makosc@centrum.cz)

www.spankboy.cz